

ge: Forventer man, at den kritiske stemme under alle omstændigheder er der? Det må da trods alt for enhver regering være en fordel, at der er nogen, der holder den i ørene.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, det er dejligt, at der er mange, der deltagere i udlændingedebatten, både for og imod et bestemt synspunkt, men det, der er det afgørende her, er selvfølgelig, i hvor stort et omfang staten skal betale nogle for at have en specielt kritisk indstilling til det, der foregår og diskuteres rent politisk. Og der har jeg forstået det sådan – og det kan være, at regeringen og vi er uenige på det punkt – at det, det her drejede sig om, også var en øvelse om at komme smagsdommere, som var statsbetalte, til livs, og at man i højere grad sørgede for, at den enkeltes valg kunne træffes ud fra egne overvejelser og de kilder, man selv ønskede at berige sig med, og at smagsdommerne, man skulle til livs, var på alle områder og ikke kun inden for madområdet.

Men jeg vil godt spørge integrationsministeren, om ikke det er rigtigt forstået, for ellers er det da klart, at det er en anderledes indgangsvinkel til det her i forhold til ministerområdet, som kommer til udtryk, for statsministeren har jo understreget, at det her også handler om, at man ikke skal have statsbetalte smagsdommere, som sætter sig over den enkeltes valg og dermed sætter sig til dommer over den enkeltes valg.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Hvis jeg må tage det sidste først, mens jeg kan huske det: Jeg har hørt statsministeren understrege flere gange, at han ikke har noget imod, at regeringen bliver kritiseret, men at han synes, der er for mange eksperter, som vil give borgerne gode råd om, hvordan de skal leve, og det var dét, der var hans pointe.

Så vil jeg sige til hr. Kamal Qureshi, som jeg også sluttede med i sidste runde: Regeringen har ikke noget imod at blive kritiseret.

Og jeg vil sige til hr. Søren Søndergaard: Mener hr. Søren Søndergaard virkelig, at vi skulle have nævnt alle 100 punkter? Hvorfor kritiserer hr. Søren Søndergaard så ikke andre partier for, at de ikke har fortalt alt om, hvad de ville stille forslag om til finansloven? Jeg tror, det er ret almindeligt, at man i en valgkamp går til valg på 10, 20, 25 punkter, men da ikke går til valg på detaljer som dem, vi taler om her.

Og når hr. Aage Frandsen spørger: Er arbejdet da ikke nødvendigt, det arbejde, der udføres

af Racismecentret, så er svaret: Jo, men det vil jo også blive udført. Det er jo en privat institution, som kører videre. Det statslige tilskud fjernes, og dermed kan denne institution så betragte sig selv som endnu mere fri og uafhængig til at kritisere regeringen, hvad den er hjertelig velkommen til.

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil så gerne spørge ministeren i forlængelse af ministerens sidste indlæg: Mener ministeren, at det er sådan, at det ikke er en demokratisk stats opgave også at være finansierende for de organisationer, som er kritiske over for statens opgaver? Mener ministeren, det er sådan, at kritikken af statslige instanser og statslige organisationer skal udføres af fuldstændig økonomisk uafhængige organisationer, som ikke skal have bevillinger fra offentlige midler? Skal det kunne tydes sådan, at det også er ministerens holdning, at den tanke kunne udbredes til andre lignende instanser? Det kunne være Patientklagenævnet, og det kunne være andre instanser, som netop har til opgave at holde øje med statslige institutioner.

Kl. 14.15

Aage Frandsen (SF):

Man kan godt anlægge den betragtning, at man er mere fri og uafhængig, hvis ikke man får en krone fra staten.

Men hvis det skulle gælde hele vejen rundt, var der jo mange, vi måtte sige ikke er særlig frie og uafhængige. De politiske partier, friskoler og en række andre ville jo ikke eksistere reelt, måske nok politiske partier, men det ville i hvert fald ikke være med den slagkraft. Friskoler ville ikke eksistere, hvis ikke de fik penge fra staten. Derfor må man vel sige, at en uafhængighed ikke er et spørgsmål om, hvorvidt man får stats tilskud eller ej. Det er et spørgsmål, om statstilskuddet betyder, at man retter sig efter staten. Men hvis man bruger statstilskuddet til netop at kunne overleve, så man kan kritisere også staten og også andre, er det vel trods alt det, som dikterer, om det er en fri og uafhængig institution.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan bekræfte, at vi i Danmark har en gammel og stolt tradition for, at staten giver støtte uden at styre. Og det er jo den, jeg her har bekræftet, når jeg gang på gang siger, at der er et meget, meget stort antal tilbageværende råd og